

AMIRŐL SZÓ VAN...

Egyszerűen, becsületesen

Sokszor halljuk a keserű szentenciát: nem érdemes becsületosnak lenni! Pláne a mai világban. A becsületos embernek nem sok babér terem. Bezzeg az ügyeskedők, a minden hájjal megkentek...!

Ismerős gondolatok ezek mindannyiunk előtt. Talán még arra is hajlunk, hogy magatartásunkkal igazodjunk a fenti "aranyigazsághoz".

De vajon tényleg úgy van, hogy az jár jól, aki fittyet hány erkölcsre, emberieségre? Tényleg semmi értelme a becsületos-ségnek?

Az okos ember fölismeri, hogy bizony a jóerkölcs nem egy kívülről rákaggatott fölösleges kolonc. Az, amit erkölcsnek nevezünk, a szív mélyének titkát hordozza, csöndesen és egyszerűen vezet bennünket az üdvünk felé. Bárki birtokolhatja. Az iskolázatlan éppúgy, mint az iskolázott, mert igazából nem kell hozzá iskolai műveltség. A szív békéjének biztosítéka az erkölcsös élet. Annak alapja pedig a szívbeli egyszerűség, vagy nevezhetjük ezt az alapfeltételt lelki szegénységnek is. Agyonbonyolított világunkban sajnos ezt sem könnyű észrevenni.

Ma ugyan divat lett mindent fejtetőre állítani, a jóról azt mondani, hogy rossz, és fordítva, a rosszat magasztalni, de ez múló kórság. Nem tart örökké. Vigyázzunk azonban, ne essünk áldozatául, mert még ha elmúlik is, magával ragadhat bennünket.

Ma különösképpen is szilárdnak kell lennünk, amikor a jóhoz ragaszkodunk. A szellem erejével ellenállni a lopakodó rossznak, s a jót erősíteni magunkban és körülöttünk, mert a rosszat csak a jóval lehet legyőzni.

A hazaszeretet...

„A hazaszeretet ott kezdődik, amikor egymást szeretik azok, akik egy hazában élnek. De ezt olyan nehezen értik meg az emberek.” (Wass Albert)

A fenti idézet adta meg az alaphangot a Táton megtartott március 15-i ünnepségnek. Hámos László, a Táti Kultúrház igazgatója, ünnepi beszédében kiemelte: a hazát csak úgy lehet szeretni, ha annak lakóit is szeretjük. Nagyon konkrét és sokszor nehéz feladat ez, de megkerülhetetlen. Az ember-szeretet és a hazaszeretet összetartozik.

A szeretethez egymás alapos ismerete is kell, de így van ez a hazával is. Csak akkor tudjuk szeretni magyar hazánkat, ha ismerjük a Kárpát-medence tájait, népcsoportjait. A hazaszeretet nem pátoz, hanem kemény döntésekben nyilvánul meg. Ha mi tátiak megragadjuk értékeinket, hagyományainkat, akkor ezzel a hazánkat is építeni tudjuk.

A táti iskola diákjai idén is színvonalas műsorral készültek az ünnepségre. A koraesti szürkületben az égő fáklyák fölidézték a forradalom tüzeit, de a mához is szóltak, egységre és szeretetre hívva bennünket.

Ha szeretettel összefogunk, biztos, hogy minden jobban sikerül.

Polgárőrök a lakosságért

A Táti Vagyonvédelmi Egyesület 1998-ban szerveződött. Az 1990-es években Táton is elszaporodtak a magán- és közvagyon elleni bűncselekmények, így nagy szükség mutatkozott egy olyan szervezet létrejöttére, mely a rendőrséggel együttműködve segít a vagyonvédelemben. Id. Fekete Lajos nyugdíjas rendőrnagy hívta létre a táti polgárőr egyesületet, melynek ő volt az első elnöke, titkára pedig Katona Ottó. A polgárőr szervezet jelentősen hozzájárult a közbiztonság javulásához. A községben rendszeresen járőröző polgárőrök több betörőt, terménytolvajt elfogtak, rendőrkézzre juttattak.

2001-ben az országos kívánalmaknak megfelelően megalakult az Országos Polgárőr Szövetség, melyhez a megyéből elsőként a táti polgárőr szervezet csatlakozott. Az országos szövetség megadta az irányelveket a munkához, megalkotta a polgárőrség szabályzatát. A táti szervezetnek 32 tagja volt akkoriban, zömében 20 év alatti fiatalok. 2001-ben Katona Ottót választották meg a szervezet élére. Vezetésével egy jól teljesítő, összeforrt csapat alakult ki. Ezt igazolta az is, hogy Tát rövid időn belül a rendőrségi kimutatások szerint is a környék messze legbiztonságosabb települése lett.

Katona Ottó, a táti polgárőr szervezet vezetője

Sajnos a polgárőr tevékenység idővel alábbhagyott. A fiatal polgárőrök, akik önkéntesként vállalták a község vagyonvédelmi szolgáltatását, a munkahelyi kötöttségeik miatt egyre kevesebb időt tudtak szánni a polgárőri teendőkre. Emiatt azután 2011-12-ben újra megszokasodtak a besurranásos lopások a községben. Szomorú példája ennek a legutóbbi újtelepi gázrobbanásos eset. Tát vezetése szeretné, ha a polgárőr szolgálat az időközben városi rangra emelkedett településen újra a valamikori hatékonysággal tudna működni. Ennek érdekében kész megadni a szükséges támogatást a vagyonvédelmi egyesületnek. Kíváncsok lennének, ha minél több táti polgár csatlakozna valamilyen formában a szolgálathoz. A szervezet vezetője várja nem csak azok jelentkezését, akik alkalmanként el tudnának tölteni egy-egy órát aktív figyelemmel, de azokat is, akik háttérrel rendelkeznek és készek segíteni a szervezet tevékenységét. Katona Ottó hangsúlyozza, hogy nem „spiclimunkára” számítanak, ahogy azt Táton néhányan gondolják, hanem valóban a jószándékú, egymást segíteni akaró emberek közreműködését kérik. A cél a város nyugalmanak biztosítása, a rendzavarók kézre kerítése, távol tartása. Katona Ottó hivatali telefonszáma: 06 30/ 791 22 24.

A vandalizmus megakadályozható

Országszerte sikerrel működik az öt éve megalakult **SZEM** mozgalom (Szomszédok Egymásért Mozgalom).

Célkitűzése a lakóközösségekben előforduló bűncselekmények megelőzése, illetve korlátozása. A mozgalom a mikroközösségekre épül. Ezen kis közösségekben könnyebb feloldani a nagyvárosi anonimitást, és az egymást ismerő szomszédok környezetben jobb lehetőségek adódnak a kölcsönös segítségnyújtásra is.

Ha Ön valóban ismeri a szomszédjait, már tett egy lépést előre a bűnelkövetés megelőzése érdekében. A betörés, a vandalizmus megakadályozható, megelőzhető, ha a szomszédok kapcsolatot tartanak fenn egymással, és figyelemmel kísérik egymás vagyontárgyait. A bűnmegelőzési erőfeszítések csak akkor lehetnek sikeresek, ha másokra is gondolunk.

A bűncselekményeket jobb megelőzni

Kiigazítás

Lapunk 2013. decemberi számában megjelent "A Jóisten mindenkit megbíz valamivel" című interjúból sajnálatos módon kimaradt egy mondat, amely most az interjúban megszólaltatott Szabó Mihályné, Magdi néni kérésére pótlólag megjelenésre kerül: "Nővérem, Barina Antalné szül. Dinnyés Katalin (Tát, Fő út 41.) felnőtt korában egy kislány édesanyjaként szerzett értelességi bizonyítványt az esztergomi Berzeviczy Gergely Közgazdasági Technikumban, 1966-ban."

Miniszterelnöki látogatás Táton

Február 20-án, csütörtökön délelőtt letették a Komárom-Almásfüzitő árvízvédelmi fővédvonal alapkövét. A rendezvényen felszólaló Orbán Viktor miniszterelnök ezt követően Táton tett látogatást, ahol tájékozódott az itteni árvízvédelmi rendszer befejező építési munkálatairól, Szenes Lajos polgármester és Dr. Völner Pál választókerületi országgyűlési képviselő, infrastruktúráért felelős államtitkár társaságában. Emlékezhetünk, a tavalyi sikeres árvízi védekezés során is Miniszterelnök úr többször személyesen jelen volt Táton.

A táti polgármesteri hivatal dísztermében megtartott közel másfél órás beszélgetésen részt vevők köre a szakmai programhoz kötődött (Beruházó, Kivitelező, az árvízi védekezésben részt vevő vállalkozók, hivatali dolgozók). A Miniszterelnök a kötetlen és baráti beszélgetés keretében az árvízvédelmet érintő kérdéseken túl egyéb országos feladatokról is megnyilatkozott. Ennek során megfogalmazódott, mit tart a kormányfő a jövőt illetően igazán fontosnak. Ezek a családtámogatási rendszer, a családi adózás, a kiskeresetűek adóterheinek csökkentése, a foglalkoztatás növelése, a gazdaságélénkítés, a nyugdíjak reálértékének megőrzése, rezsicsökkentés, adósmentés. Mindezek az elemek, amelyeket a kormányzat az elmúlt időszakban az életminőség javítása tekintetében prioritásnak tekintett, továbbra is a kormányzati munka figyelemköriében lesznek, amennyiben a jelenlegi kormánykoalíció az előttünk álló országgyűlési választáson megkapja a szavazók bizalmát – fogalmazott a miniszterelnök. A beszélgetés résztvevői megtapasztalhatták Orbán Viktor szellemi gazdagsággal párosuló közvetlenségét, eleven humorát.

...A segélyalapú gazdaság helyett munkaalapú gazdasága legyen Magyarországnak, mert ezen áll vagy bukik a következő nemzedékek sikere...A munkaalapú gazdaság létrehozása nemcsak kormányzati intézkedéseket jelent, hanem azt, hogy az emberek is elfogadják ezt a gondolkodásmódot...

Azt nem állítom, hogy munkából ma mindenki meg tud élni, és azt sem, hogy mindenki tud gyarapodni, de az irány kétségkívül ez. Ugyanakkor én emlékszem a kilencvenes évek elején miket beszéltek az emberek a lakossági fórumokon. Már öreg hal vagyok, ha szabad ezt mondanom, ugye ez most már huszon valahány évvel ezelőtt történt. És két dolgot mondtak az emberek mindig. Az 1990-es évek elejéről beszélünk, amikor ez az ország nagyon nagy bajban volt. Az első baj az volt, hogy az árak olyan gyorsan növekedtek, hogy az fölzabálta, fölemésztette a fizetéseket. A másik dolog, amit mindenhol mondtak, hogy a megélhetés költségei olyan magasak, hogyha ezt kifizetik az emberek a fizetésükből, utána szinte nem marad semmi. És én huszegynéhány éve dolgozom azon, hogy ezt a két betegséget, bajt, nehézséget valahogyan kiiktassuk a magyar emberek életéből, és most úgy érzem, hogy három és fél év munkája után közel vagyunk ahhoz, hogyha még egy kicsit dolgozunk, és kitartunk, és megharcolunk ezekért a célokért, akkor mind a két célt el fogjuk érni. Az áremelkedések üteme történelmi mélyponton van. És miután sikerült a megélhetési költségeket is megfékeznünk – ezt mindközönségesen rezsiharcnak és rezsicsökkentésnek nevezik –, mind a két történelmi célhoz közelebb vagyunk.

/Orbán Viktor/

Milyen a jó vezető?

Milyen a jó vezető? Mindenek előtt igaz ember, aki szavának hitele van. Olyan ember, akire odafigyelnek, akiről úgy hisszük, hogy jól képvisel bennünket a többi nemzet előtt, és képes ellenszélben is védeni állásfoglalását.

A jó vezetőnek igaz, szavahihető embernek kell lennie. Legálisan elismertnek, ismernie kell a társadalom paramétereit. Tisztában kell lennie a lehetőségekkel, és élni azokkal a társadalom javára.

"Figyelünk arra, hogy tisztán lássuk egymást"

A boldogság, melyre olyan nagyon vágyunk, megváltoztathatatlanul összekapcsolódik a jóval. A valódi, tiszta szerelemhez vezető út a házasság előtti tisztaság megélésében is rejlik. De vajon vannak-e még közöttünk, akik így gondolkodnak? A jelek szerint vannak. Pontosabban, újra vannak.

A Tiszta Szívek Mozgalma (TSZM) 2009 óta működik Magyarországon. A mozgalom tanítást, ösztönzést és erőt ad a fiataloknak egy olyan egészséges életmódhoz, amelynek alapja a korai szexuális tevékenységtől való tartózkodás és a tisztaság erényének gyakorlása.

Az alábbi interjúban egy fiatal párral, Orbán Péterrel és Németh Klárával beszélgetünk tisztaságról, szexualitásról.

- *Úgy tudom, tagjai vagytok a Tiszta Szívek Mozgalmának. Honnan jött a gondolat, hogy belépjete a TSZM-be?*

Petya: Győrben, ahol iskolába járok, két éve ősszel meghirdettek egy előadássorozatot a házasság előtti tisztaság témájában. Mivel a tisztaság kérdése már korábban is foglalkoztatott, kíváncsian elmentem rá. Nagyon jó előadásokat hallottam. Itt ismerkedtem meg a TSZM-mel, és úgy döntöttem, hogy csatlakozom a mozgalomhoz. Az előadás sorozat végén lehetőségem adódott tisztasági fogadalmat tenni egy szentmise keretében, ahol felvettük a tisztaság gyűrűt, melynek felirata: True Love Waits, magyarul: Az Igaz Szeretlem Vár.

Klári: Jómagam nem vagyok tagja a mozgalomnak, de valamilyen szinten én is kapcsolódom hozzá.

Petya: Szerintem Klári is nyugodtan tekintheti magát a mozgalom tagjának, hiszen a gondolkodása teljesen megegyezik a TSZM elveivel.

Klári: Ó, köszi. Akkor hát én is tag vagyok.

- *Mik hangzottak el azon a bizonyos előadássorozaton?*

Petya: Nekem nagyon tetszettek dr. Gloviczky Eszter előadásai, különösen amit a szerelemhormonokról mondott. Őt fő hormon van, melyek a szerelem kialakulásában aktív szerepet játszanak. Fontos tudni, hogy szeretkezésor olyan hormonok szabadulnak fel, melyek nagyon erős kötődést váltanak ki a partner iránt, s ez a kötődés a tudatalattiban örökre megmarad. Éppen ezért egyáltalán nem mindegy, hogy kivel lépünk testi kapcsolatba. Aki folyamatosan váltogatja partnerét, szinte szétszaggatja magát, érzelmileg rideggé válik, a kötődést megszokja, nem érzi annak valódi jelentőségét, s egy idő után nem

fog tudni ragaszkodni senkihez sem.

Klári: A szexualitásnak a házasságon belül a helye, mert erősen összekapcsolja a két embert. A Jóisten ezért találta ki. A szeretkezés a legbensőségesebb kapcsolat, ennél nagyobb ajándékot nem is adhatsz, mint teljesen odaadni magad a másiknak. Ha valaki szétszaggatja magát, mi marad a házastársának?

Petya: Ismerek 20 éves fiatalokat, akik már most teljesen ki vannak égve.

- *Ismerőseitek, diáktársaitok hogyan vélekednek rólatok? Feltételezem, hogy nem csináltok titkot abból, hogy tisztaságban életek?*

Petya: Nem titkoljuk, sőt. Ha meglátják a tisztasággyűrűt az ujjamon, általában megkérdezik, hogy mi az? Miután elmondom, az első reakció legtöbbször az értetlenkedés. Hülyeségnek tartják az önmegtartóztatást, sorolják is az ellenérveiket. De volt már rá példa többször is, hogy az érveimre elakadt a szavuk.

Klári: Az értetlenkedéstől egészen a tetszésig mindenféle reakcióval szoktunk találkozni. A kérdések is változóak, a „minek csináljátok”-tól a „hogyan csináljátok”-ig. Volt már olyan is, hogy szakításnál jött rá az egyik ismerősöm, hogy amit mondunk, az nem hülyeség. Ilyenkor kell mellettük lennünk, és segíteni őket.

- *Ha jól értem, elsősorban az egészséges lelkiület megóvása, kiépítése a célok.*

Petya: Igen. A tisztaság lehetőséget ad arra, hogy jól megismerjük egymást. Mi Klárával nagyon sokat beszélgetünk, sokat vagyunk együtt. Figyelünk arra, hogy tisztán lássuk egymást. Meg akarjuk tanulni kezelni a konfliktusokat, amelyek óhatatlanul előjönnek egy kapcsolatban. Most van az ideje a megismerésnek, összecsiszolódásnak. Sok fiatal ismernek, akik nem mernek belemenni konfliktusokba, mert félnek. Félnek attól, hogy feszültség lesz a kapcsolatban és ez megzavarja a harmóniát.

Klári: A kommunikáció fontos része, hogy bátran merjük felvállalni magunkat, és ne vegyünk fel álarcokat csak azért, hogy a párunk kedvében járjunk. Az őszinteség nagyon fontos, mert az álarcok előbb-utóbb lehullanak. A járás lényege az, hogy kiderüljön, a két ember össze illik-e. Környezetemben vannak többen, akik már lefakadtak. És ők maguk is mondják, hogy ez gátolja őket a kommunikációban, nehezen mélyül el a társukkal a beszélgetésük.

- *Tisztaságban élni egy különleges állapot. Nemet mondani egy kellemes dologra nagy akaratért kíván. Honnan merítitek az erőt?*

Petya: A velünk egykorúak, általában nem értenek bennünket, de biztatást is kaptam már. Például ilyeneket: „Nagyon erős vagy”, „Elképesztő, hogyan bírod ezt!” stb.

Mi meggyőződésből cselekszünk, azért, mert tudjuk, hogy ez így helyes. Ezt nem ránk erőltették, hanem mi döntöttünk így.

Klári: Az, hogy a házasság előtti tisztaság milyen fontos, az biológiailag és tudományosan is alátá-

masztható, de mi Petyával legtöbbet a hitünkben merítünk. A Bibliában nagyon sok utalás van arra, hogy Isten a nemiséget ajándékként adta az embernek, amit meg kell becsülni. Istennek köszönhetjük, hogy kitartunk az úton, és képesek vagyunk kiállni a kísértéseket, leküzdeni a nehézségeket. Szüntelenül érezzük Isten segítségét, különösen a szentáldozás, a szentségimádás és a szentgyónás az, ami nagyon megerősít.

- Ma szinte minden azt harsogja: keressétek az élvezetet, ne törődjétek holmi erkölcsi parancsokkal, az élvezet jelenti a boldogságot. De ami már mindenben túlesz, az a pornográfia. Hihetetlen mértékben elterjedt, és nekem úgy tűnik, ez a mai fiatalok talán legnagyobb megrontója.

Petya: Ma nagyon sok fiatal néz pornográf filmeket, mert nagyon könnyű hozzáférni ezekhez. Egyszer bementem Budapesten a Ferenciek terén lévő templomba, s egy ottani ferences pap olyan jól elmagyarázta a pornográfia mibenlétét s a veszélyeit, hogy azóta távol tartom magam ezektől. A pornográfia erősen hat ránk, amitől aztán nagyon nehéz lesz megélni a szexualitást, mert a be-bevillanó képek állandóan kísértének, mérhetetlen önzésre sarkallva bennünket. A testi szerelem arra való, hogy az ember kimutassa a szeretetét, és megélje a társa szeretetét.

- Egy szerelmi kapcsolatban, mint amilyen a tiétek, a testiségnek is nyilván megvan a helye. Most is fogjátok egymás kezét...

Klári: A verbális kommunikáció mellett a testiségnek is meg kell legyen az íve, hiszen testben élünk, a testünkkel fejezzük ki magunkat. A határokat azonban be kell tartani. Nekünk ott van a határ, hogy a testi érintés a szeretet kifejezése legyen, ne vágykeltés. A kettő között nagyon érezhető a különbség.

Petya: Az önkontroll persze nem olyan egyszerű. Velünk is előfordult, hogy átléptük a saját határainkat. Ezután sokkal szigorúbb határt húztunk magunknak, hogy ha esetleg átlépjük is, ne essünk túlzásba.

Klári: Szerintem a tisztaságot nehezebb megélni egy fiúnak, mint egy lánynak. A lányok sokat tudnak segíteni, ha nem ingerlik a fiúkat fölöslegesen, kihívó ruházattal, kacér viselkedéssel.

- Ezzel a lány egy kicsit a nőiségéről is lemond, nemde?

Klári: Nem. Nem a nőiességről mond le. Attól még lehet, sőt kell is, hogy egy lány csinosan öltözködjön, de nem úgy ahogy azt a mai világ sugalja. Hogy úgy nézzen ki, mintha most szedték volna le az egyik plakátról. A nőiesség nem az, hogy kiteszed a tested mindenkinek. A nőiség a jellemben jelenik meg.

- A szülői háttér mit jelent számotokra?

Klári: A szüleim sokat segítettek abban, hogy ráleljek a jó útra. Nem erőltettek rám semmit, de nyíltan beszéltek velem mindig, a koromnak megfelelő módon, érthetően elmondták, hogy ők mit tartanak helyesnek. Biztos, hogy nem csak a

szülőkön múlik, ki milyen lesz felnőtt korában, de a szülők is tudják terelni a gyerekeiket. A nálam 13 és 16 évvel idősebb nővéreimmel is nagyon közvetlen a kapcsolat, tőlük is sokat tanultam. Azt azonban el kell mondani, hogy tisztán élni csak saját meggyőződésből lehet.

- Azt ti is tudjátok, hogy árral szemben mentek. Sőt, azt is mondhatnánk, háborút vívtok. Hísztek a győzelemben?

Klári: Bátran kell menni az árral szemben. Élni kell a tisztaságot, és feladatunk van abban is, hogy ezt hirdessük. Igen, hiszünk a győzelemben. Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy tudjuk, Isten mellett a jó oldalon harcolunk, és nem szabad feladni a küzdelmet.

Petya: Ez így van, és tudjuk, hogy Szűz Mária és Szent Imre, akik tisztán éltek, mellettünk állnak és segítenek minket. A kitartásunkat az is erősíti, hogy sok házaspár van előttünk, akiknek sikerült. Mi is az ő példájukat követjük.

- Mit ajánlatok a fiataloknak, hol ismerkedjenek? Hiszen ez egy fontos kérdés, különösen a mai világban.

Petya: Fontos, hogy olyan helyre járjunk szórakozni, ismerkedni, ahol hasonló gondolkodású emberekkel találkozunk. Klárral mi is a HungaRio-n, az ifjúsági világtalálkozón ismertük meg egymást. Vannak egyházmegyei bálók, ahova szintén sokan járnak. És most már sok keresztény ifjúsági találkozót/tábort is szerveznek országszerte, ilyen pl. a nagymarosi és az egerszalóki ifjúsági találkozó, a Lelkes Napok, Mécs Napok vagy akár a HEGY keresztény gólyatábor, aminek Klári a főszervezője. Ezek az alkalmak nem a zajos bulizáson van a hangsúly, hanem a beszélgetéseken, az együttléten, a közösségi élményeken.

Milinszki Márton

HEGY keresztény gólyatábor Esztergomban

Ellenben parázñaság, bármiféle tisztátalanság vagy nyereszkedés még szóba se kerüljön közöttetek, ahogyan ez szentekhez méltó; se szemérmertlenség, se ostoba beszéd vagy kétértelműség, ami nem illik, - hanem inkább a hálaadás. Hiszen jól tudjátok, hogy egyetlen paráznának, tisztátalannak vagy nyereszkedőnek, azaz bálványimádónak sincs öröksége a Krisztus és az Isten országában. (Efezus levél 5:3–5)

Legyen megbecsült a házasság mindenki előtt, és a házasság legyen tiszta! (Zsidó levél 13:4)

Együtt, de hogyan?!

A férfi és a nő annyira különbözik egymástól, hogy ha a nő nem segít a férfinak, a legrendesebb, legfigyelmesebb férfi sem képes mindig azt adni társának, amire éppen szüksége van. Itt bizony sokszor a nők rontják el a dolgot! Úgy gondolkodnak, hogy ha a férfi nem találja ki az ő pillanatnyi vagy hosszú távú igényüket, akkor nem jelzik, nem mondják. Pedig: „Néma gyereknek anyja sem érti a szavát!”

....

A nő az esetek nagy részében olyan, hogy ami a szívében, az a száján is: kikívánczik belőle az ami a lelkében van. És kinek mondja el, ha nem annak, akit szeret? A lehető legrosszabb, amikor a férj rögtön ilyeneket mond: „Na, már megint kezd-ded!”, „Már megint hisztizel!” Úgy pedig nem lehet beszélgetni, hogy nagy kegye-sen a férj leül, ránéz a feleségére, és megszólal: „Na akkor mondd!” Pláne, ha hozzá is teszi: „De röviden!” Ilyenkor a nő többnyire elszomorodik, vagy mérges lesz, de mindenképpen bezárul. Máskor már nehezebben próbálkozik, és ha ugyanilyen fogadtatásra talál, előbb-utóbb felhagy a kísérletezéssel. Sok nő szenved a házasságban attól, hogy nincs kivel beszélgetnie. Talán ez a legnagyobb gond a házasságokban. Főleg azért, mert sok más bajnak forrásává válhat a rengeteg ki nem mondott, meg nem tárgyalt apró-cseprő napi gond is.

....

A férfiak azt hiszik, hogy a feleség gondjaira mindig valami nagyon okosat kell mondani és kimerítően elemezni kell a problémát. A nőnek nem feltétlenül erre van szüksége. Már csak azért sem, mert a férfi sokszor nem is érti igazán, hogy miről is van szó. Ez abból adódik, hogy a feleség problémái többnyire érzelmi eredetűek, a férj pedig „nagy okosan” az értelmével és logikájával közelíti meg. Nem is arra van szüksége elsősorban, hogy a problémáját megértsék és megoldják, hanem arra, hogy őt, a problémázót megértsék és elfogadják. Ilyenkor a csendes odafigyelés, kevés szó, egy kis simogatás, egy-két puszti többet jelent, mint félórás nagy fejtegetés és vigasztaló beszéd.

....

Bizony sokszor előfordul, hogy pl. a gyerekek és szülők közötti feszültségek el sem jutnak a férfi tudatáig, a feleség már régen megoldotta azokat. A kapcsolatuk-ban jelentkező lazulásokat vagy feszültségeket is sokkal hamarabb észleli a nő mint a férfi. A férfi ne bízson túlságosan az eszében, logikájában, hanem alázato-san figyeljen oda társa jelzéseire, és vegye is komolyan azokat.

....

Fel kell tételezni a másíkról, hogy jóindulattal próbálja elkerülni a régi hibákat még akkor is, ha az nem mindig sikerül. Bizony visszataszító, amikor valaki egy-egy új eset kapcsán a másik tányérjára teszi az elmúlt és a másik által sokszor már el si feledett „bűnököt”. Ezzel nagyon ki lehet készíteni őt. Sok asszony a nyelvével teszi tönkre a házasságát.

....

A nő igazi területe, ahol női mivoltát ragyogóan meg tudja élni, nem mindig jelent-kezik közvetlenül érzékelhető dolgokban. Ő az, aki képes arra, hogy kibélelje, át-melegítse az otthont. Ezt nem csak azzal éri el, hogy valóban díszíti, tisztán tartja a lakást, hanem elsősorban úgy, hogy megteremtí az a légkört, hangulatot, ahol jól érzi magát a férje és később majd a gyerekek is. A családokat figyelve azt kell mondanunk, hogy a nő hangulata, lelkisége, temperamentuma alapvetően meg-határozza a család belső világát. Aki ezt tudatosítja magában, és örömmel vállalja ezt a hivatást, az nagy áldás övének.

(szemelvények az "Együtt, de hogyan" című kiadványból,
írta: Sebők Sándor)

A baba lelke

Már azt sem értettem, amit az újságokban hir-dettek. Fizetett hirdetésekben beszéltek arról, hogy az újszülöttet, ha keservesen sír, ne az-zal hallgattassuk el, hogy jól megrázzuk. A ba-bát tilos megrázni, rázogatni, összerázni, mert súlyos agykárosodást szenvedhet, vég-ső soron akár meg is halhat. Az egyévesnél fi-atalabb kisbabák ötöde a rázási szövődményekbe hal bele. Nézem az unoká-mat, aki nagy gonddal morzsolja miszlikbe a kezébe adagolt masnitésztát, időnként szóra-kozottan betol egy darabot a szájába, nagy része viszont amortizálva eltűnik az etető-szék mélyén. Közben gyanakodva kóstolgatja a spenótot, nem mondom, hogy nem kell hoz-zá türelem, mire befejezi az úgynevezett ebé-det, de mókás kisgyerek. Mellékfoglalatosságként hosszan szemléli a cicát, addig szünetel az evés, hosszan néze-get engem is, aki két próbakanál után vissza-adom az anyjának, cserébe nyávogok neki egyet, ő meg azt mondja spenótos szájával, hogy „gyógyá”. A tálkából nehezen fogy az étel, türelem, és másodjára, harmadjára is csak türelem.

Hallottam sírni az unokámat, a saját gyereke-met is, és mint köztudott, a macska nyávogá-sán kívül a csecsemő sírása az, ami az emberi fül számára a leginkább elviselhetet-len. Bármit megtennél, csak szűnjön meg a keserves hang. Amikor látszólag semmi okuk a sírásra, de hosszú percek óta sírnak, kime-rednek, kékülnek, zihálnak, kapkodják a leve-gőt, a szülő meg azt hiszi, itt a világ vége. Elpattannak a türelem rugói, és jön az a bizo-nyos pohár víz a „hisztiző” baba arcába, vagy egy istenes rázás, mintha a kisbaba kiakadt automata lenne, amit egy kiadós rázással majd helyrebillentenek. És mi van, ha a szülő nem áll meg ott, hogy kiviszi a levegőre a síró babát, vagy megmossa az arcát? Egyre gyak-rabban hallunk vérfagyasztó történeteket: tör-rött bordákról, karokról, lábokról, betört fejekről, halálos ütésekről, elnyomott csikkekről az arcon, agyi hematómákról, titokzatos pálcanyomokról. Természetesen senki nem akarja tudni, hogy kerültek azok oda, és nem is értik, mitől halnak meg hirtelen a tegnap még egészséges csecsemők. Majd minden hétre jut egy-egy halálos úgynevezett bántal-mazás, már amennyiben a bántalmazás talá-ló kifejezés egy csecsemő agyonverésére. Ezt ugyanis így hívják, lehántva róla a korrekt mázat.

Hogyan történhet ilyen szörnyűség? Miként

veszítheti el valaki annyira a fejét, hogy rátámadjon egy védtelen miniatűr kis emberkezdetre? A kérdés némileg álságos, mert miként lehetséges, hogy az a nő, aki eltítkolja a terhességét, a gyermekét megszüli, majd bedobja a WC-be, betömi az ágyneműtartóba, vagy behajítja a kukába, esetleg elássa a kertben? Tettére százféle felmentést kap a pszichológusok hadától, vállvetve magyarázzák, hogy milyen szörnyű élethelyzet is az eltítkolt terhesség. A bántalmazók, agyonverők, halálra rázogatók meg „csak” idegesek, elvesztik a fejüket a gaz csecsemő kibíratatlan mesterkedései miatt. Azért ez sem magyarázat. Ránézek az unokámra, a virágszirom bőrére, sarjadó hajacskájára, nyurga alakjára, belenézek barna szemébe, és el sem tudom képzelni, hogy valaki is képes lenne bántani. Különösen nem a szülei.

Seszták Ágnes (Magyar Nemzet)

A pincevölgy

Tát, Tokod és Mogyorósbánya találkozásánál, a Gerecse dombjai között húzódik meg az a csodaszép völgy, melyet az itteniek csak pincevölgynek neveznek, lévén, hogy immár három évszázada borospincék, szőlőskertek, gyümölcsösök tarkítják. Ha mesélni tudna, bizony sok érdekesség bukkanna elő a múltból. Vannak itt beomlott régi pincék, melyeket már a föld s az idő is eltemetett. De vannak kétszáz éves meglévő pincék is. Egyiket-másikat fölújították, ezek most eredeti szépségükben szolgálják tulajdonosukat, a legtöbb azonban még mindig reménykedve várja, - málló köveivel, meg-megroggyanó boltíveivel, - hátha egyszer valaki gondjaiba veszi, s kipótolja a hézagos falazatokat, megcsiszolhatja a valaha gondosan egymásra rakott, ma már mohos köveket.

Az egyik legrégebbi pince és préház

A völgy fölött, ott ahol a Gerecse-hegység utolsó magaslata emelkedik a táti láp fölé, s ahol most is fenyőerdő zöldellik, valamikor földvár állt. Már csak a szájhagyomány őrzi emlékét a középkori erődnél. Hány meg hány hős magyar vitéz állhatott itt őrt egykoron.

Az ún. primás-völgy, a pincevölgy Tát felé eső, magasabb fekvésű oldala, valamikor az esztergomi primás-palotának szolgáltatta a borszőlőt. Ma már nem az egyházi e terület, de még szőlőt is alig látni erre felé. A szőlőtökeket a kevesebb munkát igénylő gyümölcsfák, vetemények váltották föl, s a zöld gyeppel. Egy paintball pálya is létesült itt a domboldalon a közelmúltban.

A primás-völgy aljában, a Mogyorósbányára vezető út egyik ka-

nyarulatában áll Hegyi Sándorék pincéje. Szép, mívés építmény, látszik, hogy gondos kezekben van. Kint meglehetősen melegen süt a márciusi Nap. A fák rügyezni készülnek. Ez az az állapot, amikor még minden a téli arcát mutatja, de már pattanásig feszül a természetben a kitörni akaró életenergia. Sándor bevezet a préházba, ahol jó hűvös fogad. Leülünk a természetes diófa asztalhoz, a borozó sarokba. Beszélgetünk pinceéletről, múltból, jelenről, tervekről. Sándor előrebocsátja: nagyon szeret ide járni, kicsi kora óta. Mondhatni, itt nőtt föl a hegyen. Sok-sok felejthetetlen élmény fűzi ehhez a helyhez. Gyerekkori csínytevések a barátokkal, ifjúkori mulatozások, idősebbekkel való jóízű beszélgetések, munka a szőlő körül, építkezés. Nagyszülei 1962-ben vették a pincét. Temérdek munka árán sikerült a mostani állapotába hozni. De egy házban, még ha kész is, mindig van alakítani való, így Sanyi ma is azon dolgozik, hogy a hétvégi pihenőhely még komfortosabb, lakhatóbb legyen. Felesége, Kati segít neki ebben, de legidősebb gyermekük, Sándor úgyszintén bőven kiveszi részét a munkából. Ő már azt is elhatározta, hogy ha saját lábra áll, kiköltözik ide a völgybe, itt fog lakni. A ház – ami nagyszülői hagyaték – már készen is áll, pár lépésnyire a családi pincétől.

Hegyi Sándorék pincéje

Sanyi örömmel nyugtázza, hogy a szomszédokkal baráti a kapcsolat. Gyakran összejárnak, együtt sütnek-főznek, fröccsöznek, és a munkában is segítik egymást. Az összetartásnak köszönhető az is, hogy a Mogyorósra vivő valamikori dűlőutat sikerült az út menti pincetulajdonosoknak saját költségen kiköveztetni. A vasúti beton talpfák nagyon hasznosnak bizonyulnak a meredek úton. S mióta a mogyorósbányai Önkormányzat jóvoltából a mélyút is rendbe lett téve, a hegyre való följutás s a hegyről való lejutás, ami korábban igen nehézkes volt, végre megoldottnak mondható.

A villany már mindenütt be van vezetve, viszont vezetékes víz még mindig nincs a völgynek ezen a részén. Vendéglátóm nagyon reméli, hogy belátható időn belül a vízvezeték is megépül.

Talán a völgy különleges klímájának tudható be, hogy az itt megtermesztett vetemények kiváló minőségűek és rendkívül ízletesek. A paradicsomtól a hagymán keresztül a földieperig szinte minden megterem. A föld éppenséggel nem tűnik első osztályúnak, mégis csodákat hoz ki magából. Van valami titok ebben is. Mint ebben az

egész tájban. Ebben a szívet melengető, gyönyörű tájban.

Sanyi meséli, hogy itt a pincevölgyben az embernek mindig van étvágya. Ő maga is, valahányszor kijön ide, s csak kinyitja a préház ajtaját, máris megéhezik. A ház körüli veteményeskertet jobbra a Feleség műveli. Sehol olyan jó paradicsomot, paprikát nem kapni, mint amilyet az itteni föld terem – állítja Sanyi. Sajnos előfordul, hogy tolvajok megdézsmálják a termést, de amióta megépült a két út, érezhetően kevesebb a tolvajlás is.

A megnövekedett átmenő forgalomnak a pincetulajdonosok nem mindig örülnek, de tudomásul kell venni, hogy a jobb közlekedési viszonyok a forgalmat is növelik.

Sokszor az egész család kint tölti a hétvégét a pincénél, s ilyenkor nagyon nehéz a vasárnapi este, mert senkinek sincs kedve hazamenni. A jó levegő, a szép csöndes környék bizony marasztaló.

Sanyi, sok más pincegazdához hasonlóan, ma már nem termel szőlőt, de a borkészítés továbbra is egyik kedvelt foglalatossága. A borpincében mindig van finom bor. S a jó bor mellett a jókedv sem hiányzik.

A csend, a természet közelsége az emberi lelket mélyen megérinti. A pincevölgyre ez különösképpen is igaz. Az ide látogató megszabadul gondoktól-bajoktól, szíve-lelke fölűdül. Már-már mennyei béke árad itt a lankák fölött.

Milinszki M.

A nemrég elhunyt Mechler Péter táti fafaragó művésze alkotása a pincevölgyben

Petőfi Sándor:

Furfangos borivó

*Megiszom én a bort, mert szeretem,
De néha megy belém nagy nehezen;
Azonban rajtam nem fog ki soha,
Minden dolognak van oka-foka.*

*"A kancsó zsarnokszív" - azt gondolom -
"Ki kell belőle a vért ontanom!"
S e gondolatra kancsóm kiürül,
Készítették bár feneketlenül.*

Tulipán gárda

Az 1930-as években 15 táti legény italozott egy táti búfelejtő kocsmában, a Kazella-féle italozóban, ahol "tulipán" nevű (7 rész bor + 3 rész szóda) borkeveréket iszogattak.

1934-ben a társaság tagjai közül többen megházasodtak, és egy közös legénybúcsút tartottak a kocsmában. A mulatozás igen jó hangulatban telt, minek utána a legények úgy döntöttek, egy márványtáblán örökítik meg legényéletük emlékét. Az emléktábla elkészült, s a következő szöveg került rá: "Itt múlatta át a legény életét a tulipánt gárda 15 tagja - örök hűség - 1934". A tábla sokáig ott volt látható a kocsmában, de amikor a kocsmából mozi lett, a 40. évfordulón a még élő gárdatagok a táblát áthelyezték és fölavatták Keil Misi bácsi pincéjében. Az emléktábla ma is ott van, fölötté a gárdatagokról készült 1974-es fényképpel.

fént: A Tulipángárda 1974-ben Keil Misi bácsi pincéje előtt, az emléktábla áthelyezésekor. Az asztaltársaság férfi tagjai (gárdatagok): Beck József, Drexler János, Keil Mihály, Papp József, Rausch Ferenc, Szűcs Mihály

Ünnep a teremtés után

A világ teremtése után Isten elhatározta, hogy a hetedik nap az Ő ünnepe lesz. Az újdonsült teremtmények ezen a napon javaik választott szépségű és minőségű gyümölcsöket adták az Úrnak. A mókus egy csomó diót és mogyorót vitt, a házinyúl sárgarépat és édesgyökeret, a bárányok meleg puha gyapjút, a tehenek jó zsíros tejet... A megszámlálhatatlan angyalsereg kört alkotott és szerenádot adott az Úrnak. Az ember várta, mikor kerül rá a sor. Egy kicsit izgatott is volt. Amikor már kevesen voltak előtte a sorban, nagy izgalom fogta el. Végre itt állt az Úr előtt. S ekkor olyan dolgot művelt, amire az állatok képtelenek voltak. Rohant az Isten felé, karjaiba vetette magát, és a fülébe súgta: Szeretlek!! Isten arca fölragyogott. A teremtett világ pedig szűnni nem akaró allelujába kezdett.

